

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

En fullpakket praksisdag hadde nettopp begynt da Mariann Mathiesen ringte meg – «Lyrikkstafetten i Utposten». Etter en hyggelig prat tok jeg utfordringen. Takk for den, Mariann! Mariann og jeg har hatt mange fine musikkopplevelser sammen, det er sant – ikke minst hvor Marianns datter Julie (18) og min sønn Jakob (18) har musisert sammen med oss som stolte tilhørere – det er bare vakkert! De er unge, entusiastiske og flotte. Musikken og *vennskapet* står sentralt i den alderen! Jeg har en vidunderlig kone, fire flotte barn og en stor god familie – også har jeg noen veldig gode *venner*! Alle er viktige mennesker i mitt liv.

Diktene jeg skal dele med dere er skrevet av to store nålevende diktere som er kjent for de fleste; Kolbein Falkeid og Jan Erik Vold. Hver for seg har de en stor og innholdsrik diktning bak seg og sikkert mye uskrevet. Diktene jeg har tatt med har med vennskap å gjøre.

Gjennom mitt mer enn 50 årlige liv har jeg truffet mange mennesker i mange sammenhenger. Ikke minst har samvær med kolleger på kurs, i smågrupper og ved andre anledninger alltid vært til stor glede for meg – fellesskapsfølelsen er sterk og viktig. Det hadde blitt en stor venneflokk om tiden hadde strukket til! Virkelige venner er for meg noe helt spesielt og Kolbein Falkeid treffer meg veldig sterkt med sitt dikt:

Det er langt mellom venner

Det er langt mellom venner
Mellom venner står mange bekjenskaper
og mye snakk.
Venner ligger som små lysende stuer
langt borte i fjellmørket.
Du kan ikke ta feil av dem.

Venner er ingen selvfølge. Tenk hvor opptatt vi er av at barna våre skal etablere gode vennskap. Tenk på de menneskene vi møter i voksenalder som ikke har venner. Venner og vennskap må pleies. Vi må stoppe opp – ta tid til vennene. Jan Erik Vold sier det kort, fyndig og har gode tips i diktet:

Ta vare

på vennene, ta VARE
på vennligheten, vis gjerne
litt selv om du kan, dagen er blå
og dagen er grønn, dagen
er hvit – det er ikke annet
enn livet det her, vi er alle borte – nå
eller om litt, take it easy menneske
but take it, det er ikke
annet enn virkelighet
vet du, snart er 101 inne snart
er 101 ute – jeg sier:
vennligheten varer lenger, ta VARE
på vennligheten, ta VARE
på vennene – HEI HEI! ta nå
vare på hverandre.

Jeg vil avslutte med et strålende dikt Falkeid må ha skrevet til en av sine beste venner. Første gang jeg leste det, tenkte jeg umiddelbart på min barndoms- og fortsatt beste venn Morten. Det er som diktet er skrevet til oss. Mange vil sikkert kjenne på det samme som meg i diktet:

Treet

Gode vennskap vokser ikke på trær
de er treet.
Røttene graver seg ned i feit eller karrig jord,
bardunerer stammen
og holder byggverket oppreist,
hver rottrevl et år.

Vårt vennskap har en skog av trevler,
et usynlig villnis i det fruktbare mørket.
Vill har vi aldri gått oss der,
men tråkket stier vi kan følge i blinde.

Kom igjen, kamerat.
Treet står, det er ikke meldt uvær
og rotvelte kommer aldri på tale.

Min utfordringer sender jeg til en dyktig og god kollega i Sandnessjøen: Torbjørn Uhre. Som fersk kommunelege i Herøy på vakre Helgelandskysten var han en viktig mentor for meg.

Hilsen Pål Myhre